

ŝchych ŝluŝchnoscž, ŝwoje žišchi pilnie do ŝchule žaržasch. A tomu jo teke třebne, až we tych ŝchulach ten ŝwěty Duch ŝe kněžy a niz ten ŝty duch teje newěry a tog ŝwětneg pŝchemudřenā, kotryž duch zo mudrejšchy byŝch ač Bog a mudrostujo ŝteju ŝwěteju huzbu, aby było to lutne žlowezne humyŝleńe. We takich ŝchulach newědu ŝe te wojžki k Jeŝuŝoju, ale ŝawědu ŝe do newěry a ŝkaŝeńā. Pŝched tym naŝ ŝwarnuj, luby ŝebjaŝki Woŝchž, a daj

D Kněžo ty, ab wnaŝchej ŝchuli
 Tvoj ŝwěty Duch ŝam ŝwojo město mēk;
 Ab ŝchylne žišchi twoje buli,
 A ty ŝam dobru huzbu do nich ŝek:
 Zo takich huzabnikow wele daj,
 Kenž w ŝchuli pilnie tware Božy raj!

Kač k ŝchescžijańŝke ŝtarejšche ŝe wězej pŝchěŝchimo ŝwojim žiŝcham ŝažaržasch deje, na to wězo naŝ naŝcho žinŝajŝche ŝ. evangeliom.

Ev. Matth. 15, 21—28.

A Jeŝus žěŝcho tam pŝchějž, a huŝtupi do tych ŝtronow Tyruŝa a Sidona.

A glědaj, ŝanańejŝka ženiŝka, duza ŝ tych ŝamych mroŝow wołaŝcho a žaŝcho k ŝomu: Och Kněžo, ty byn Dabita, ŝmilij ŝe nademnu, moja žowka jo wot žarta ŝke hobŝejžona.

Won pač jej žedno ŝkowo ŝewotgroni. A jogo huŝniki pŝchistupichu a pŝchobachu jogo a žachu: Puŝchěž ju wot ŝe, pŝcheto wona ŝa nami woła.

Won pač wotgronežy žaŝcho: Ža ŝejŝom poŝkany ač jano mjaŝy tych ŝgubjonych wojžow teje wjaže Žrael.

Wona pač pŝchiduzā, ŝe jomu poŝkoni a žaŝcho: Kněžo, pomož mē.

Ale won wotgronežy žaŝcho: Wono ŝejo pŝchistojne tych žiŝchow kłěb weŝeŝch a pŝam pŝedk chyŝchich.